

delse med kommuneforhandlingerne for 1996 vil bruge anledningen til at lave en tillægsaftale om økonomien for 1995, der giver rum til at etablere de formentlig ca. 15.000 pladser, der mangler.

Det er jo forudsætningen for, at det er socialministerens linje, der er den rigtige i det her spørgsmål.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som hr. Villy Søvndal selv sagde, er det selvfølgelig svært på nuværende tidspunkt at sige, hvilke yderligere initiativer der eventuelt skal tages, fordi det forudsætter, at man først har et helt konkret billede af, hvordan situationen er, og fordi det selvfølgelig bliver et led i forhandlingerne med kommunerne.

Men jeg regner faktisk med, at kommunerne er meget indstillet på at opfylde dette mål, fordi det jo også viser sig, at det er en stor fordel for de kommuner, der har en pasningsgaranti, at de kan tilbyde borgerne at få deres børn passet. Det trækker nye borgere til kommunen, og derfor giver det i det hele taget en sundere økonomi for kommunen. Det er altså ikke kun snævert i den enkelte families interesse, men også i hele kommunens interesse, og det mener jeg afspejler sig i den udbygning, vi kan se.

Villy Søvndal (SF):

Det centrale spørgsmål er så – og det skal blive mit sidste – om ministeren er enig i de tal, vi kender i dag, som er Kommunernes Landsforenings skøn: at der mangler ca. 15.000 pladser med de pladser, der er besluttet, og at forudsætningen for at nå en pasningsgaranti inden udgangen af 1995 er, at kommuneforhandlingerne bruges til ikke alene at diskutere 1996, men at der allerede fra foråret i år tages nogle skridt, der får betydning i 1995.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det ville ærlig talt være dumt at lægge sig fast på de tal, vi kender nu, når vi faktisk er i gang med en større kortlægning af, hvad der mangler.

Afhængig af, hvor stort behovet viser sig at være, vil man diskutere forskellige skridt. Der er enighed mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om, at der er en fælles målsætning, og der kan så være behov for at diskutere, hvad vi skal gøre for at føre den målsætning ud i livet. Jeg håber selvfølgelig, at det ikke bliver nødvendigt, og at de kræfter og ressourcer, der

måtte være i kommunerne, også kan bruges på nogle andre opgaver.

Men de egentlige forhandlinger begynder altså i april, og på det tidspunkt vil vi også have et mere dækkende billede af, hvordan situationen er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 757

6) Til økonomiministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at konkurrencen mellem de danske kreditforeninger atter medfører en helt urealistisk udlånspolitik?«

Frank Aaen (EL):

Når vi har stillet spørgsmål til økonomiministeren om overbelåning inden for realkreditsektoren, er det sket på baggrund af en række artikler, der har været i dagbladet Børsen, som har bragt denne konklusion, som bl.a. bygger på udtalelser fra direktøren fra Totalkredit.

Vi er naturligvis bekymrede over sådan en udvikling. Den skal jo ses på baggrund af den hårde konkurrence, der nu er fra de nye bankejede kreditinstitutioner, som totalt blæser de gamle kreditforeninger af banen. Hvor de nye bankejede kreditinstitutioner står for 90 pct. af nettoudlånene, står de gamle for 10 pct. Det er en behård konkurrence, som selvfølgelig også er med til at fremme hårde tiltag for at komme tilbage på banen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Da det jo er sådan, at Finanstilsynet i henhold til realkreditloven fører tilsyn bl.a. med realkreditinstitutionernes långivning, har jeg i anledning af hr. Frank Aaens spørgsmål bedt Finanstilsynet om en udtalelse. Finanstilsynet har oplyst følgende:

»Finanstilsynet har under indtryk af den forbedrede konjunktursituation og den skærpede konkurrence som følge af tilkomsten af nye realkreditinstitutioner allerede sidste år opprioriteret udlånstilsynet i forhold til den løbende kontrol af, om institutionerne hensætter tilstrækkeligt til imødegåelse af tab på udlån. Det er ikke Finanstilsynets opfattelse, at realkreditinstitutionerne fører en urealistisk udlånspolitik, men tilsynet er opmærksom på, at konkurrencen indebærer en risiko for, at værdiansættelser kan blive for høje.«